

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Még nincs megoldva a mentőegyesület válsága*

Forrás: *Déli Hirlap*

Bp.

1919. m. 19

(Hely)

(Idő)

Osztályozás

Tárgy

614.883

Hely

Idő

"1919"

Még nincs megoldva a mentőegyesület válsága

Miniszteri biztos a mentőknel — A vöröskeresztet kocsikat a mentőknek adják

(A Déli Hirlap tudósítójától.) Ismeretes, hogy a budapesti önkéntes mentőegyesület a háborús költségek következtében válságba jutott. Február elején már olyan volt a helyzet, hogy a Mentőegyesület a márciusi fizetéseket már nem tudja kifizetni. Az igazgatóság ekkor megsürgette a kormányt, annak a kéréstételének elintézését, melyben az államtól és a fővárostól 600—600.000 korona segélyt kért. A kérés elintézése azonban egyre később, mire a mentőegyesület alkalmazottai közölték az igazgatósággal, hogy ha nem tudják hosszabb időre biztosítani fizetésüket, akkor maguk veszik kezükbe sorsuk intézését és elfáznak a kormánytól.

Erre az ultimátumra azután az igazgatóság erélyesebb akcióra kezdett és sikerült is elérnie, hogy sürgős segítséggel úgy a népjóléti minisztérium, mint a főváros 200—200.000 koronát utaltak ki. A népjóléti miniszter ezzel az összeggel néhány hónapra biz-

tosítani akarja az egyesület üzemét és egyben a Mentőegyesület válságának megvizsgálására miniszteri biztosul dr. Pfann József orvoslelkész küldötte ki. Ezek az ideiglenes intézkedések azonban aligha tudják a Mentőegyesület válságát gyökeresen rendezni. A háború ugyanis katasztrofális helyzetbe hozta az egyesületet. A katonai betegszállítások jóval túlhaladták teljesítőképességét. Főképp ennek a következménye az, hogy a járművek és felszerelések annyira tönkrementek, hogy a forradalom első napiban például már papírkötőszertük sem volt. A mentőláskákat és orvosi műszereket a nagy drágaság és anyagihiány miatt nem tudják pótolni. Az autók tönkrementek s mindössze két már lovuk volt. A földművelésügyi miniszter most nyolc pár lovat adott kölcsön a mentőknek, a hadügyminiszter pedig három vöröskeresztes autót bocsátott rendelkezésükre. Ezek a szállítóeszközök azonban nem teljesen alkalmasak a mentők céljaira, mert lovaskocsikat legfeljebb betegszállításra lehet használni, a nyitott vöröskeresztes autók pedig télen nem felelnek meg céljuknak.

A mentők ma átlag 70—75 baleset-hez vonulnak ki naponként és 30—35 betegszállítást bonyolítanak le, a szállítóeszközök számát tehát feltétlenül szaporítani kell. Még is indult már a tárgyalás abban az irányban, hogy az egész vöröskeresztes kolonét átadják a mentőknek.

Sürgős és fontos a mentőüggyel kapcsolatosan az orvosok és alkalmazottak véglegesítése, amit eddig a költségvetés nem engedett meg. A mentőorvosok hiánya sok panaszra ad okot. Az orvosok például négyen laknak egy szobában és az ápolók is összezsúfolva laknak, mint egy tömeglakásban. Ezzel szemben a mentőmuzeum három hatalmas terem foglal el, igaz viszont az is, hogy itt számos értékes tárgy van, aminek a megőrzése teljesen megokolt. Ezeket azonban máshol kellene elhelyezni és a felszabadult helyiségeket az orvosoknak és az alkalmazottaknak átengedni.

Végül pedig arra sincs most már

semmi szükség, hogy ha gróf Karacsonyi Jenő, a mentőegyesület elnöke ellátogat a mentőkhez, három harangkongással diszjelezt adjanak és az övezető szobája előtt négy medikus álljon diszorséget. Nem is szólva arról a régi világra emlékeztető jelentéstételről, amelyet ilyenkor az örsvezető ad le:

— *Kegyetlen uram tisztelettel jelentem, hogy 47 baleset és 6 betegszállítás volt.*